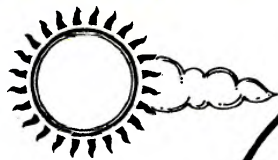

முற்றத்தில் வானம்

ம.திருவள்ளுவர்

ற்றத்தில் வானம்
ம.திருவள்ளுவர்

மதி நிலையம்

☐ **Mutrathil Vaanam**
by **Ma.Thiruvalluvar**

☐ First Edition 2001

☐ **விலை : 30**

☐ Published by **Mathi Nilayam,**
#4(39)Thanikachalam Road,
Brindavan Appartments, T.Nagar,
Chennai - 600 017, Ph : 4311838
Chennai -17. ① 4311838

☐ DTP at : **Skill Computers,**
Chennai - 18. ①4350355

☐ Printed at : **Mani Offset,**
Chennai - 5

பெயரில் ஈரடியாளராய், செயலில் மூவடியாளராய் அறிமுகமாகிறார் நண்பர் ம. திருவள்ளுவர். காற்றடி காலத்தில் உதிரும் புனியம்பூக்களைப் போல் இவர் அய்க்கு கவிதைகளைக் குவித்திருக்கிறார்.

கவைக்கழியை வைத்துக்கொண்டு மிக எச்சரிக்கையாய்ப் பறிக்க முயலும் ஈச்சம்பழங்களைப் போல்தாம் அய்க்குக்களையும் பறிக்க வேண்டும் என்பதுவும் ஒரு வகையில் ஏற்படையதுதான். ஆனாலும் கிடைப்பதையெல்லாம் அறுத்து முடித்து..அடித்து குவித்து..தூற்றி..நெல்வேறு.,கருக்கா வேறு எனப் பிரித்தெடுக்கிற முயற்சியில் விழிப்பிருந்தாலே போதும் என்பதுதான் இன்றைய கவிதையாளர்களின் இயல்புநிலையாக இருக்க வேண்டும் என்பதுவே என் கருத்து.

தனக்குத்தானே தணிக்கை செய்து கொள்ளும் 'இரக்கமற்ற தாய்மை' எந்தப் படைப்பாளனுக்கு இருக்கிறதோ அவனது படைப்புகள் உறுதியாக ஒளிகூடும். சாதாரணமாக அரிசியை உலையில் போடுவதற்குள்ளாகவே.. புடைத்தல், தூத்துதல், தீற்றுதல், நோம்புதல், கொழித்தல் போன்ற செயல்கள்

இருக்கின்றன என்கிறபோது கவிதைகளுக்கும் அத்தகைய விழிப்புகள் தேவைதாமே!

அய்க்கு எழுத உந்துசக்தியாய் உடனிருந்தது தன் ஆறுவயது பிஞ்சுமகன் சிபிநந்தன் என்கிறார் ம. திருவள்ளுவர்.

மிகச் சரியான உண்மையிது. குழந்தைகளின் மழலைகளில்.. செயல் களில்.. வியப்புகள் குவிந்த கவிதைத்தனங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. பறிக்கப் பறிக்க..காம்புகள் சலிக்காமல் பூத்துக் கொடுக்கும் கவிதைச் செடிகள் குழந்தைகள் தாம்!

அவர்களை உற்றுநோக்கும் பயிற்சி பெற்றாலே கவிதைப் பயிற்சி எளிமையாக நம் விரல்களை அசைக்கத் தொடங்கிவிடும். அய்க்கு எழுதுகிற வர்கள் அதற்கும் மேலே போய்..இயற்கையின் அசைவுகளைக் கண்ணுக்குத் தெரியாத காற்றின் குறும்புகளை.. மழையின் அடாவடித் தனங்களை.. அந்தியின் வால்தனங்களை என.. என உற்றுப் பார்த்து உற்றுப் பார்த்து அய்க்குவிிற்கான மூலக்கூறுகளைச் சேமிக்கப் பழகவேண்டும். அவற்றிலிருந்து அய்க்கு செய்யப் பழகுகிறபோது கிடைக்கிற மகிழ்ச்சியே மகிழ்ச்சி!

ஆனால்.. இயற்கையின் மீதான நுண்ணிய பார்வை படைப்பாளனுக்கு மட்டுமே இருந்து.. படிப்பாளனுக்கு அது இல்லையென்றாகிறபோது அதன் சோகம் மிகப் பெரிய சோகமாகிறது.

சங்க நாள்களில் அனைத்துத் தமிழர்களுக்கும் இயற்கையின் மீதான
செழித்த உறவும் அறிவும் இருந்தது. ஆனால் இன்று...

ஆற்றில் குளிக்கையில் மீன் கடித்த அனுபவம் எத்தனை பேருக்கு
வாய்த்திருக்கிறது?

இன்றைய பாடுபொருள்களின் மய்யப்பொருளே.. இயற்கைத்தாயின்
மார்பு கவ்விப் பாலருந்த முடியாத பிள்ளைகளின் ஏக்கமாகவே இருக்கிறது!

அய்க்குவின் விளைச்சல் இவ்வளவு அதிகமானதற்கும் காரணத்தையும்
இதிலிருந்தே நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

ம. திருவள்ளுவருக்கு அய்க்கு செய்வது மிக இயல்பாக வருகிறது.

குடிபெயரும் தீர்மானம்

நொடியில் கலைந்தது

வீட்டினுள் புதிய கூடு

உண்டு முடித்து நிமிர்கையில்

கைகள் ஏந்தப்படுகின்றன

எப்படிச் செரிப்பது?

ஓயாது அலறும் தொலைபேசி
ஊருக்குக் சொல்லும்
வீட்டில் ஆளில்லை

போன்ற பல அய்க்கூக்கள் அதனை நமக்குச் சொல்கின்றன.

“தங்கத்தால் நுய்யாம்

எங்கள்

தங்கங்களுக்கு என்கிற்போது”

அந்த மஞ்சள் பிசாசின் மீது நமக்கு ஏற்படுகிற எதிர்வுணர்வு இயல்பாக உள்ளது.

ஆனால் இத்தகைய சொல்விளையாட்டு உத்தியை வருகிற அடுத்த முயற்சிகளில் அதிகம் பயன்படுத்தாமல் தவிர்ப்பது நல்லது. அடுத்தடுத்து அய்க்கூ தொகுதிகள் தந்து நண்பர் ம. திருவள்ளுவர் தமிழுக்கு அணி செய்யவேண்டுமென வாழ்த்தும்

அன்பின்
அறிவுமதி

08.06.01

சென்னை

நன்றி

- அணிந்துரை வழங்கிச் சிறப்பித்திருக்கும்
அருமைக் கவிஞர் அறிவுமதி அவர்களுக்கும்
- உட்பக்கங்களை எழிலான ஓவியங்களால்
அலங்கரித்திருக்கும் அன்புத்தம்பி திருச்சி நெல்சனுக்கும்

மற்றும்

- ஹைகூக்கள் சிலவற்றைப் பிரசுரித்துச் சிறப்பித்த இதழ்கள்
கவிக்கோ, கல்கி, தாய், பாக்யா, குங்குமம் மற்றும் தாமரைக்கும்.

பகலோ - இரவோ
போகிற போக்கில் இயல்பாய்
கை வீசி நடப்பதுபோல்
ஹைகூ பேசி நடந்து
என்னைத் திகைப்பில் ஆழ்த்துவதோடு
உந்து சக்தியாய் உடனிருக்கும் - என்
ஆறுவயது மகன் சிபிநந்தனுக்கு....

என்னுரை

- எறும்பு ஊற கல்லும் தேயும் -
பழமொழி இது.

எறும்பு போலச் சிறியதுமட்டுமல்ல - ஹைகூ
மென்மையானதும் கூட.

மீண்டும் மீண்டும் ஹைகூ முத்தமிடும் மனதில்
தழும்புகள் ஏற்பட்டு விடும் - காயமாகாமலே...
- ஹைகூ ஒவ்வொன்றும்
செவ்வரி உதடுகள்...
- அந்த மூவரி உதடுகள் - மனதைத் தொட்டு சிலிர்த்துச்
செய்பவை

- என்னைப் பொறுத்த வரை
ஹைகூ-
பசித்திருப்பவன் கையில் கிடைத்த உணவுப் பொட்டலம்
- இது ஒரு பரிமாறல் மட்டுமல்ல
பசியாறலும், பந்தி வைத்தலும் கூட.
- ஹைகூ - ஒரு சிக்கனச் சித்திரம்
ஹைகூ - சொடுக்கிச் சுண்டியிழுத்து சுடச்சுட
மனதில் பதிக்கும் முத்த முத்திரை
ஹைகூ - ஒரு துளிச் சமுத்திரம்
ஹைகூ - பல கோள்களாய் ஆகிச் சுழமும் சிறு சூரியத்துண்டு
ஹைகூ - படம் காட்டி கதை கேட்கும் உத்தி
ஹைகூ - கற்பனையை வளர்க்கவல்ல ஒரு காட்சியின் யாத்திரை
சுருங்கச் சொல்லின் ஹைகூ - ஓர் அழகான குறள்

ஹைகூ :

- நிறையப் பேசும் சின்ன உதடு
- பேசாமல் பேசும் வாசப் பூ
- துடித்துக் கிளைக்கும் பொன் மின்னல்
- தாய்க்குப் புரியும் மழலை மொழி
- பார்வையின் பதிப்பு
- போகிற போக்கில் இமயத்தைப் புரட்டிவிடும்
கைப்பிடியளவு நெம்புகோல்
- ஊற்றின் மூலமாய், ஆற்றின் வேகமாய்,
காற்றின் தாகமாய் இயல்பானது.

- - இதோ என் ஹைகூக்கள்...
பச்சை நாற்றுக்களைப் பார்த்தவாறு
வயலினூடே நடந்து போகும்
விவசாயியைப் போல்
நடந்து செல்லுங்கள்...
- - மனதில் படரும் உணர்வுகளைப்
பதிவு செய்து அஞ்சலில் கோர்க்கத் தவறாதீர்கள்

என்றென்றும் அன்புடன்
உங்கள்

ம. திருவள்ளுவர்

தொடர்புக்கு: ம. திருவள்ளுவர்

42 / 21 முத்து வளாகம்

விக்னேஷ்வரா தோட்டம், காந்திசாலை,

திருவானைக்கோயில், திருச்சி: 620 005

தொலைபேசி: 0431 - 231345

e-mail : t_valluvar@hotmail.com / thirumathi2001@yahoo.com

ஹைகூ

- வார்த்தைகளாலான வர்ண ஓவியங்கள்
... அவை
எதையும் சொல்வதில்லை,
சிலவற்றை காட்டுவதோடு நின்றுவிடுபவை.

பார்த்தவற்றின் பிரதிபலிப்புகளே
அந்த வார்த்தைகள்

- ஒஷோ..

- அமைதியான குளத்தில் எறிகின்ற கல்போன்றது 'ஹைகூ'
அலைகளையும் கவிஞனே வரைந்து கொண்டிருக்க
வேண்டியதில்லை. தன்னிடம் எழுந்தது போலவே வாசகன்
மனத்திலும் அலைகள் தாமே எழவிட்டு விடவேண்டும்.

- அப்துல் ரகுமான்

- ஒரு நெருப்புக் குச்சி-
மனமென்னும் மருந்துச் சரத்திற்கு அருகே உரசப்படும்
சிறிய நெருப்புத் துண்டு.

ஹைகூ - உனக்கும் எனக்குமான ஒரு சின்னப் பாலம்

ஹைகூ - ஒரு அனுபவம்

- சுஜாதா.

உண்டு முடித்து நிமிர்கையில்
கைகள் ஏந்தப்படுகின்றன...
எப்படிச் செரிப்பது?

கையேந்தும் பிச்சைக்காரியின்
பசி தீர்க்குமா?
என் கவிதைத் துண்டு...

காற்றுக்காகத் திறந்த ஜன்னல்
வழிவிடுகிறது
கொசுவிற்கும், தூசுக்கும்

தூக்கம் வராமல் நோயாளி
தூங்க முடியாமல் துணை
படுக்கைகள் விழித்திருக்கும் மருத்துவமனை

தங்கத்தால் துயரம்
எங்கள்
தங்கங்களுக்கு...

சேதாரம் செய்கூலி
ஏதும் கேளாத(து)
கடைவாயில் குறுநகை...

பூத்துச் சிரிக்கின்றன
ஒரு மாலையில்
போகுமிடம் அறியாப் பூக்கள்

கழுத்துக்குச் சூட வழியில்லை
கடையில் தொங்குது
வண்ண வண்ணப் பூமாலை...

பார்த்தும் பாராது பார்த்தும்
பாராது பார்த்தும் பாராது
பாதை நெடுகிலும் பார்வைகள்...

சுற்றிலும் கமுகுகள்
முற்றுப்புள்ளி வைக்கிறாள் நெற்றியில்
வெற்றுடல் விதவை

நீ நலம்
நானும் நலந்தான்
நாம் நலமா?

நம்மை நமக்கு
அறிமுகம் செய்ய
வேண்டுமோ புதுமுகம்?

தொட்டுத் தழுவி
கூடிப் பிரிந்தனர்
எட்டாத மனதில் ஒட்டடை

குடிபெயரும் தீர்மானம்
நொடியில் கலைந்தது
வீட்டினுள் புதிய கூடு...

அசைகின்றன சிற்றிதழ்கள்...
இசைகின்றன
அசையாச் சிகரங்களும்

அகப்படவில்லை
கருப்புச் சந்தையிலும்
கலப்பட மற்ற புன்னகை

இரவெல்லாம் மழையடித்தது
மண்மீது பச்சை
வண்ண விடியல்

ப(ர)றந்த மனது
வானத்தைச் சுருட்டுகிறது
வாசல் தோறும் விரித்து வைக்க...

இலைகள் மூடி மறைக்கின்றன
பூக்கள் காய்த்துக் கனியாக
நாணம் கொண்டாடும் மாமரம்

வேர்கள் மட்டுமல்ல விழுதுகளும்
விதையிலிருந்தே தான்
விதைகளும்...

வீழ்ந்து எழுப்புகின்றன
விழித் துளிகள்
ஊரெங்கும் மனவாசனை

கண்ணீர்த்துளி மறைய
முந்தி சிந்திச் சிதறும்
வியர்வைத்துளி...

தண்ணீரில்லா மாநிலம்
எதனில் பார்க்கும்
தன் முகம்

பேசாமல் வருங்காலம்
தீர்த்து வைக்கும்
பேசித் தீராததையெல்லாம்...

கொள்ளையர் பாதையில்
காவல் படை...
விட்டுப்-பிடிக்கும்

ஒருவனை அச்சுறுத்தும்
ஒருவனே போன்றவன்...
உள்ளேயே இருக்கிறான்

மலையும் சமவெளியுமாக
கடலும் புல்வெளியுமாக
பெண்ணும்-பிரபஞ்சமும்

முதற் பார்வை கிழிக்க
மறு பார்வை தைக்கிறது
நல்ல தையல்

கூடிக் கூடி நிற்கிறார்கள்
பிரிவுகளைக் காக்க
தலையணை தோறும் அரிவாள்கள்

கலவரப் புயல் ஓய
மௌன ஊர்வலப் புறப்பாடு
மயானத்தில் வாண வேடிக்கை

இறுகிக் கொண்டனர்
இளம் தம்பதியர்
இறுக்கங்கள் தளருமாறு

இப்புறம் நாம்
அப்புறம் நான்-நீ
இடையில் சுவர்

காது கடிக்கும் இதழ்
மனதில் வடிக்கும் மது
கைப்பிடியில் தொலைபேசி

ஓயாது அலறும் தொலைபேசி
ஊருக்குச் சொல்லும்
வீட்டில் ஆளில்லை.

உள்ளே நினைவுகள்
வெளியே நிலவு
சாத்தப்பட்டிருக்கும் கண்கள்

புறப்படத் தயாராகிறது...
எதிர்திசை இரயில்
என்னை விட்டு அவளோடு

ஊஞ்சலாடும் ஆசை
உட்கார்த்திப் பார்க்க வாய்க்கவில்லை
ஒரு சுமைதாங்கி

அவள் வந்து கொண்டிருந்தாள்
நான் வந்து கொண்டிருக்கிறேன்
தீபாவளி வந்து கொண்டேயிருக்கும்

அடிபட்டுக் கிடக்கும் குட்டி
அருகில் துடித்திருக்கும் நாய்
தாய்க்குலமெல்லாமே உயர்திணை

சிந்தும் மழலைக்கு
புதுப்புது பொருள் கொடுக்கும்
அம்மா என்னும் அகராதி

சுமைகள் தலைமாற
இளைப்பாறிக் கொள்கிறார்கள்...
வேறு வழி தெரியாமல்

கரையில் இறக்கியாயிற்று
கனமான சுமைகள்
காற்றில் சுழல்கிறது பரிசல்

வரவேற்க மட்டுமில்லை
வழியனுப்பவும் யாருமில்லை
பயணம் நிகழ்த்தும் சந்திப்புகள்

தனித்து தவமிருந்து
சுமைதாங்கி வழியனுப்பி
வெறிச்சோடும் தண்டவாளங்கள்...

புள்ளிகள் கோடுகள் சுவர்கள்
கதவுகள் தாழ்ப்பாள்கள் பூட்டுக்கள்
சாவியைத் தொலைத்த மனிதர்கள்

செங்கல் கான்கிரீட்டாலும்
சிமெண்ட் மார்பிலாலும்
மனிதர்கள் மனிதர்களாலுமே...

நல்ல விதை நல்ல நிலம்
விதைக்க வேண்டியிருக்கிறது
நாலு பேர் சம்மதமும்

கலந்து விளைகிறது
இட்டதோடு இடாததுவும்
களையச் சலியாத(து) வாழ்க்கை

உதடுகளைத் தளர்த்து
உதிரட்டும் முத்து
உள்ளுக்குள் அலைகடல்

உதடுகளைத் தாழிட்டு
கண்களுக்குள் நுழையும் கண்கள்
ஊசிக்குள் நூல்

தொலைந்த கைப்பொருள்
நினைவில் மிதக்க
தொலைகிறது நிம்மதியும்

விட்டவரிடமே திரும்புமென்றால்
விட்டு வைக்கலாம்
வீதியோடு ரூபாய் நோட்டை

பார்த்துக் கொண்டே இருந்திருக்கலாம்
பேருந்து மட்டும்
வாராதிருந்திருந்தால்

தொடுத்தாற்போல் பேருந்துகள்
தொங்கிய படியே பயணிகள்
திருப்பத்தில் சிரிக்கும் சிவப்புமுக்கோணம்

முன்னே கண்ணாடி
பின்னவர் முகந்தேடி துழாவும்
கோணல் மனம்

முகம் பல பார்க்கும்
கண்ணாடி ரசமிழக்கும்
தன் முகம் தேடி...

துடைப்பம் பிடிக்கும்
கைகளுக்குத் தெரியவில்லை
மனம் துடைக்கும் மார்க்கம்

துடைக்கத் துடைக்கப் படிகிறது
படியப் படியத்
துடைக்க வேண்டும் அறிவு...

காற்றில் விதைத்த பொறி
மலர்ந்து கனிந்து ஒளியாகும்
பெரு வெளி யெங்கிலும்

தன் நிழலில் தான் அமரும்
உச்ச நேரப் பறவை
குவிதலில் மலரும் உறவு.

வனங்கள் அழிய
மண்டிப் பெருகும்
மன விலங்குகள்

அழுகையோ சிரிப்போ
எப்போதோ காதில் விழும்
விலங்கின் மொழி விளங்கவில்லை

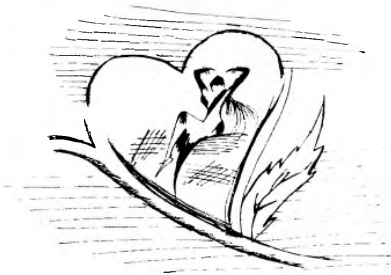
முகவரி தேடி வருகிறார்கள்
முகம் தொலைந்து போனவர்கள்
அடிக்கடி வேண்டும் இடைத் தேர்தல்

மேலே சுழல் காற்றாடி
கீழே சுழல் பூமி
இடையில் சுழல் நாற்காலி

இழந்துவிடப் போவதாகவே
இறுதி வரைக்கும்
இழப்பதற்கு ஏதுமில்லாப் பயணம்

மேலும் மேலும்
ஆட்டிப்படைக்கிறது ஆசை
மேலும் கீழும்

உதிராச் சொற்களில்
உட்கார்ந்து சவாரி செய்யும்
மெய் மறந்து உள்ளம்

ஏந்தும் மனதிடம்
ஏக்கங்களை விட்டு விட்டு
இளைப்பாறும் மனது.

அடிமாட்டு விலைக்கும்
வாங்குவாரில்லை
மீந்திருக்கும் முதிர்க(ன்)னி

ஒரே நாளில் திருமணம்
அண்ணனுக்கும் தங்கைக்கும்
வாங்கிக் கொடுத்தான் வரதட்சிணை.

விரும்பித் தொடுத்து
சூடினாள் பூவை
கொடுத்துவைக்கவில்லை பூவுக்கு

விரைகின்றன பூக்கள்
வாழ்வை சூடிவர
வழியெங்கும் தைக்கும் முட்கள்...

ராத்திரிகள் வாய்திறந்தால்
பகலெல்லாம்
இமை மூடும் நாணி

இரவெல்லாம் உறங்காது
வாசலில் வரையும் கோலங்கள்
பிறந்த வீட்டுச் சீதனங்கள்

நிகழ் காலமொன்று
நிச்சயம் விடுவிக்குமென
புதிர் போடும் எதிர்காலம்...

கண்டு கொள்ளென
விடிந்தது பொழுது
கடந்தபின் தேடுகிறார்கள்...

கோடி இதழ்கள் விரிய
மலருமென் தாமரை உள்ளம்
ஒவ்வொரு இதழும் நீயாக

நீரில் ததும்பும் முகம்
வற்றும் நாளில்
வறண்டு வெடிக்கும் நிலம்...

கலையாத நிழற்படம்
தரையில் வரைய முயலும்
ஓயாத சூரியன்

சுற்றிலும் சூட்சுமங்கள்
புலப்படுத்தப் போதுமானதாயில்லை
வெறும் சூரிய வெளிச்சம்...

பழுதுபட்ட படகுகள்
சொகுசாய் சில
பொதுவாய் அலையும் கடல்

ஈ. விழுந்த நீர்க்குவளை
நிராகரித்து நிமிர்கையில்
விரல் விழுந்த புதுக்குவளை...

நெளிகையில் நெளிந்து
நீள்கையில் நீளும் தண்டவாளம்
எழுதும் இடைவெளியின் சூத்திரம்...

ஓடும் மின்சார இரயில்
காட்சிப் படுத்தும்
கண்ணுக்குத் தெரியா மின்னோட்டம்.

ஒன்றை ஒன்று உசுப்பும்
விரலும் வீணையும்
அடங்காத அலை எழுப்பும்

என்னோடு நீ
களிக்கும் பொழுதுகள்
முயல்கள்

கண்ணில் விழுந்து
நெஞ்சை உறுத்தும்
வீட்டில் படரும் விரிசல்

உள்ளே கூடுகள்
சுற்றிலும் கோடுகள்
வெளியில் உலவும் மனசுகள்.

எனக்கும் இன்னொருத்திக்கும்
இடையில் மனைவி
இறுக்கமாய் மூவர் இருக்கை

பிரியமாய் அணுகும் மனதை
பிரிய மறுக்கின்றன
பிரச்சினைகளும்

சிறப்பு தரிசனம்
கட்டணம் கேட்கும்
கல்லறையாய் கடவுள்

மனம் சிதையச் சிதைய
அறிவைச் செய்கிறார்களே
சிற்பிகளா அவர்கள்

மரத்தினின்றும் இறக்கிய கள்
மனிதனுக்குள் ஏறி
மானத்தை இறக்கும்

கட்டித் தூக்கிலிடுகிறது
கடும் பசி
காமனின் கண்கள் பிதுங்க

தவறி விழுந்து
எழுந்து பார்த்தால்
வெகு தொலைவில் வாழ்க்கை

மண்வெட்டக் குனிந்தவர்கள்
கூலி வாங்க நிமிர்கிறார்கள்
மலிவாய் வழிகிறது வியர்வை

சுவர் கடிகாரம்
நள்ளிரவில் கூடும் முட்கள்
ஊடல் நெஞ்சைக் கேலி செய்யும்

அறைக்குள் பூந்தொட்டி
ஜன்னலில் எட்டிப்பார்க்கும் சூரியக் கீற்று
ஒளிச் சேர்க்கை நிகழ்த்தும் தாவரம்

மழைக் காற்றில் வீழ்ந்தது
தோட்டத்து வாழை
முற்றத்தில் வானம்

ஆழம் தெரியாமல்
காலை விடும்
கடலுக்குள் மழை

முழு இருட்டில்
மூழ்கித் தொலைந்தது
அரை இருட்டு பயம்.

ஒரு பாதி இருட்டு
மறுபாதி வெளிச்சம்
முழுமைபெறச் சுழலும் புவி...

விட்டு விடு
சொல்ல வரவில்லை
விட்டுக் கொடு

சொல்ல வருபவை சில
சிக்கிக் கிடக்கின்றன
சொற்களுக்கிடையில்

எதிர்பாராத சந்திப்பு
எதிர்பார்க்க வைக்கும்
நாளாக்கும் காத்திருந்து...

நேற்றைக் கிழித்து
கசக்கும் இன்று-
நாளாயையும் இன்னொரு நாள்.

யாருக்கும் இடம் கொடுக்கும்
பாழடைந்த கோயில்
அச்சமூட்டும் இராத்திரி

வெறிச்சோடும்
நடுநிசிப் பேருந்து நிலையம்
விதவைக் கூந்தல்

முக்கியப் பிரமுகர்
முகவரி பிரபலம்
பார்க்கப் போனால் முகமில்லை

ஒளித்திரையில் நட்சத்திரங்கள்
இருட்டில் இரசிகர்கள்
நிழலில் பதுங்கும் நிஜங்கள்

திறந்த கதவை
மறவாது மூடும் வேகமாய்
வெளிச் செல்லும் காற்று

விரிந்து உயரும் சிறகுகள்
சுருங்கி மீண்டும் குவியுமா
வெளியெங்கும் காதல் காற்று...

கழுவாத கண்கள்
களங்கம்
நிலவில் ஏதுமில்லை...

முயலும் ஆமையாகி
பின் தங்கித் தோற்றது
முயலாமையால்...

யாரங்கே

அகற்றுங்கள் ஜாதிப் புவை

இது மானுடப் பூங்கா

தோள் சேர்வது எப்போது
வாடித் தொங்குகின்றன
வண்ணப் பூமலைகள்.

பிழை கண்டதும்
உன் பிள்ளை என்கிறான்
தமிழ் தாயிடம் தமிழ் தகப்பன்...

அம்மாவின் வலி
மகளுக்குத் தெரியவில்லை
அம்மாவான பின்னும்...

அடிக்கடி குண்டுகள்
வெடிக்கும் பிரதேசம்
அறியாது கொசுக்கடியை

உறங்கும் நேரம் கொசு
விழிப்பிலேயே மனிதன்
உறிஞ்சுதல் ஓய்வதில்லை

கண்ணுக்குத் தெரிகின்றன
மதிற்சுவர் கண்ணாடித் துண்டுகள்
கவலையே இல்லை களவானிக்கு

அகப்பட்டுக் கொண்டாள்
கயவர்களிடம் தப்பித்தவள்
காவல் நிலையத்தில்

முதிரவோ உதிரவோ இல்லை
உள்ளக் குளத்தில்
முதல் முறையாய் பூத்தது

மலர்ந்து சிரிக்கின்றன
சற்றுமுன்
மோதிக் கொண்ட மொட்டுக்கள்

பணத்துக்கு வாய்திறக்கும்
நடை பிணங்கள்
அரசு அலுவலக வளாகங்களில்

புதிய தேர்தல்
புதிய வாக்குறுதிகள்
எல்லாம் பழைய பாக்கிகள்

பூக்கடை யோரம்
வால்வீசி நடக்கும்
சாக்கடையில் ஊறிய பன்றி

வாய் உதிர்க்கும்
'கெட்ட' வார்த்தைகள்
தாய்மொழி(யில்) இல்லை...

தகித்துக் கிடந்தது தாட்சாலை
திரும்புகையில் தண்ணீரில் மிதக்கிறது
நகரத்தில் மழை...

வேரைச் சேர்வன
எத்தனை துளிகள்
வாரி இறைக்கிறது வானம்...

கட்சிக்குள் கட்சிகள்
ஜாதிக்குள் ஜாதிகள்
பூமிக்குள் விதைத்த கண்ணி வெடிகள்

யார் காணும் கனவு
நாம் வாழும் வாழ்க்கை
கலையும் பிம்பங்களாய் காட்சிகள்

பச்சை வயல்

கொக்குகள் முளைத்த வரப்புகள்

பசுமை விளைக்கும் சமாதானம்

பிரபஞ்ச வெளி

பிஞ்சுகள் இடும் மதிப்பெண்

பெரும் முட்டை.

மனதுக்குப் பிடித்த செருப்பும்
முதலில்
கொஞ்சம் கடிக்கும்

விழுந்தன முடிச்சுகள்
அவிழ்க்கும் முயற்சியில்
மேலும் முடிச்சுகள்

தீயேந்தி வருவர்
தேன் கூடு கலைக்க...
நிரபராதி அமாவாசை...

சாலை நெடுகிலும்
மேடு பள்ளங்கள்
வேகத் தடைகள்...

கணிப்பொறி யுகத்தைக் கேலி செய்யும்
கழிவறை வாசல்
ஆண் பெண் ஒவியங்கள்

துரித கணிப்பொறி
மிதமானவரின் முன்
நீளும் வரிசை

மேல் கீழ் பார்த்தனர்
இடையில் நின்றது
தெய்வத் தேர்

வாதப் பிரதிவாதங்கள்
அனைத்துக்கும் இங்கேயே சாட்சிகள்
சல்லடையில் தப்பும் பெருச்சாளிகள்

சாப்பாட்டுக்கு இல்லை
சவுதி பயணம்
சமைத்துப் போட

நகையை அடகு வைத்து
வருமானவரி கட்டுகிறார்கள்
அரசுப் பணியாளர்கள்

சேமிப்பில் நில்லாது
கடனாகக் கிட்டாது
காலமாகும் வாழ்க்கை அழகு

தனிமைப் பயணம்
ஆதரவாய் கூடவரும்
கைப்பிடிக்குள் குட்டைக்கை.

ஊதிய சங்கொலியில்
உறங்கிப் போனார்கள்
மகாத்மாவுக்கு மௌன அஞ்சலி

மாடுகளை முடுக்கும்
வண்டிக்காரன் அறியவில்லை
முறியும் அச்சாணியை...

உன்னை விட்டு
வந்த பின்னும்
உன்னோடு தான்...

அடிக்கடி நடந்தது
அடிமனதில் படிந்தது
தென்றலின் சுவடுகள்...

இருட்டில் எழுதும்
மெழுகுத் தூரிகை
வெளிச்சச் சித்திரம்

துளித் திரை-
ஊடுருவும் ஒளி அம்பு
வானத்தில் வண்ண வில்

உதடொன்றைச் சொல்ல
வேறொன்றைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது
உன் வெட்கம்

காற்றில் மிதக்கும் மனம்
மௌனக் கோப்பை
வார்த்தைகளால் நிறைய

சிவந்து சிரிப்படக்கி
தலை கவிழ்ந்தால் சிறுக்கி
நாணம் கணக்குமோ.

இமை அசையாது
மரம் கவனித்திருக்கும்
மலரும் வியர்வை மொட்டுக்கள்

இவர்களின் கண்ணீர்
அவர்களிடம் கப்பல்...
அலைகளில் பயணம்

கைவிரித்தன அகராதிகள்
கிடைக்க வில்லை
மனிதனின் பொருள்...

கைகள் அசைகின்றன
ஒலமிட்டு நகர்கிறது இரயில்
திரையிடுகிறது கண்ணீர்

முழக் கணக்கில்
மணம் மலர்ந்ததும்
மல்லிகைப் பூக்காலம்

மதுக்கடைகள் பொதுவாக
தனித்தனியாய் மயானங்கள்
பொய்யை மறக்கடிக்கும் போதை

நிர்வானிகள்
ஆடை கட்டி வந்தபின்
தினசரிகளில் மானபங்கம்.

தொட்டுக் கொள்ளும்
தூரத்தில் வானும் மண்ணும்
பக்கத்தில் போனால் அப்படியில்லை.

பள்ளிச் சுவர்களில்
சுவரொட்டிகள்...
எளிதில் ஒட்டிக் கொள்ளும்.

வண்டிக்காரனில்லை
வழி நடக்கும் மாடுகள்
படிக்காதவை...

பேசி முடிக்கின்றன -
மொட்டுக்கள்...
மலர்ந்து மணக்க...

வட்டங்களை வெட்டாத
வட்டமொன்றில்
சிறகசைக்கும் சுதந்திரச் சிட்டு

முகம் பார்த்து நாளாயிற்று
கைக் குட்டை
அடுப்படியில் பிடிதுணி

பட்டம் தரையில்
எழுப்பும் வழி தெரியவில்லை
படித்து முடித்து நாளாயிற்று

பட்டம் உயர உயரச்
சுண்டி இழுக்கிறான்
கையில் நூலோடு மாடு மேய்ப்பவன்

பாவ மூட்டைகள்
சுமந்தோடுகின்றன
ஜீவ நதிகள்

கடந்து வந்து
கடலுக்குள் குதிக்கின்றன
நீராடும் நதிகள்

குளத்தில் மிதந்தது
தாமரை மொட்டு
மலராமல் இன்னும் மனதில்

கைகள் தத்தளிக்கும்
காற்றைப் போல்
தொட்டுத் தழுவ...

வாழ்வை வடித்து
நிமிர்த்தியிருக்கிறார்கள்
கோபுரச் சிற்பிகள்

ஹைகூவின் பின்புலம்

(முனைவர் தி. லீலாவதி அவர்களின்

இதுதான் ஹைகூ-வின் முன்னுரையில் திரு. தமிழன்பன்)

- கீழ்த்திசை பௌத்த சிந்தனையில் - இந்தியாவில் விதையாக முகிழ்த்து - சீதைத்துப் பண்பாட்டில் திளைத்து - ஜப்பானிய அழகுப் பார்வையில் மலர்ந்து மணம் பரப்பும் உயிர்ப்பூக்கள்.
- மனித நேய வெளிப்பாடே ஹைகூவின் உயிர்நாடி
- ஹைகூ உணர்த்துவது 'சொல் கடந்த சூட்சுமப் பொருள்'
- ஹைகூவின் உயிர் நிலை 'முரண்'
- ஹைகூவின் நோக்கம் முதன்மை நிகழ்வு அல்லது இயற்-சூழல் அமைவினைச் சொல்லில் வடித்துக் காட்டுவது

- ஆண் பெண் காதல் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் காதற் கவிதைகள் அல்ல - ஹைகூ
மாறாக உலகினை நேசிக்கும் 'அன்புக் கவிதைகள்' அவை
- ஹைகூ என்பது கவிதை அன்று... இலக்கியமும்ன்று...
அது நம்மை அழைக்கும் கையசைவு; பாதியாகத் திறந்த கதவு
- ஹைகூ என்பது கவிதை. ஆனால் கவிதை என்பது
ஹைகூவாக இருப்பதில்லை
- ஹைகூ என்பது சில சொற்களால் ஏற்படுத்தப்படும் பல
கருத்துத் தூண்டல்கள்
(An Art of few words; many suggestions)
- இறுதியாக ...
கவிஞன் இறங்கிக் கொள்ள -
வாசகன் ஏறிக் கொள்வான்
அதுவே ஹைகூ -

நன்றி : (தமிழில் - ஹைகூ - முன்னோடிகளுக்கு...)

1. தமிழன்பன்
2. அப்துல் ரகுமான்
3. முனைவர் திரு. லீலாவதி
4. சுஜாதா
5. அறிவுமதி
6. மு. முருகேஷ்

ம.திருவள்ளுவருக்கு அய்க்கு செய்வது மிக இயல்பாக
வருகிறது. காற்றடி காலத்தில் உதிரும் புளியம்
பூக்களைப்போல் இவர் அய்க்கு கவிதைகளைக்
குவித்திருக்கிறார்.

குடிபெயரும் தீர்மானம்
நொடியில் கலைந்தது
வீட்டினுள் புதிய கூடு

உண்டு முடித்து நிமிசகையில்
கைகள் ஏந்தப்படுகின்றன
எப்படிச் செரிப்பது?

ஓயாது அலறும் தொலைபேசி
ஊருக்குச் சொல்லும்
வீட்டில் ஆளில்லை.

போன்ற பல அய்க்குக்கள் அதனை
நமக்குச் சொல்கின்றன.

-அறிவுமதி

மதி நிலையம்

